

यस्य दर्शनम् । प्रविशतु हेमाद्रिगुहान्दृष्टान्तरं निनाव-
 विभ्यद्विवसानि कौशिकः” माघः । इन्द्रस्य कुशिकपुत्रत्व-
 प्राप्तिप्रकथा “कुशिकस्तु तपस्ते मे एतन्मिन्द्रसमप्रभम् ।
 स्वभेयमिति तं शक्रस्त्रासादभ्येत्य जग्मिवान् । स गाधि-
 रभवद्राजा मघवान् कौशिकः स्वयम्” हरिवं० १५० ।
 “कुशिकस्तु तपस्ते मे” इत्यपक्रस्य “अत्युन्नतपसं दृष्ट्वा
 सहस्राक्षःपुरन्दरः । समर्थं एतज्जनने स्वसेवांशमवासयत् ।
 एतत्त्वे कल्पयामास स देवेन्द्रः सुरोत्तमः । स गाधिर-
 भवद्राजा मघवान् कौशिकः स्वयम्” हरिवं० २७० ।
 कुशैव तत्वाद्वा कौशिकत्वमस्य यथाह तत्रैव
 “जातं भावस्तु भगवानदित्यां स(शक्रः)कुशैव तः । तदा
 प्रभृति देवेशः कौशिकत्वमुपागतः” हरि० २२७० ।
 ३१गुण्युलौ ४व्यालयाहृषि (सापुडु) अमरः । ६नकुले
 ७कोषाध्यक्षे मेदि० । ८कोषकारे शब्दरत्ना० ९शृङ्गार-
 रसे त्रिका० १०मञ्जनि हेम० ११अश्वकर्षाद्वे राज-
 नि० । कुशिकस्य गोत्रापत्यम् विदा० अज् । १२विश्वामि-
 त्तिलकुनौ स हि कुशिकपुत्रस्य गाधेरपत्यम् । कुशि-
 कशब्दे तन्मूलं दृश्यम् । “अपिबच्च ततः सोममिन्द्रेण
 सह कौशिकः” भा० आ० १७५ अ० ।
 १३पौरववंशे ऋषभेदे । “पारोक्षितस्य द्वौ पुत्रौ” इत्युप-
 क्रमे “प्रतिष्ठायाश्च द्वौ पुत्रौ पैप्पलादश्च कौशिकः” हरिव
 १६१ अ० । जरासन्धत्पस्य हंसनाभके १४सेनापतिभेदे “ स
 त्व(जरासन्धः)सेनापती ! राजा सखार भरतर्षभ ! । कौ-
 शिकं चित्तसेनञ्च तस्मिन् युद्धे उपस्थिते । ययोस्ते नामनी
 राजन् हंसैति डिम्बकेत च” भा० स० २१ अ० । तस्य च
 कौशिकवंशत्वात् तथात्वम् । १५अश्वरभेदे “खट्वमः शा-
 लवदनः करालः कौशिकः शरः” हरिव० ४२ अ० ।
 कुशिकवंशोद्भवत्वात् १६नदीभेदे स्त्री तस्या उत्पत्तिप्रकथा
 रामा० आ० १४ अ० ।
 “कुशवंशप्रसूतोऽस्मि कौशिको रघुनन्दन ! । पूर्वजा भ-
 गिनी चापि मम राघव ! सुव्रता । नाम्ना सत्यवती नाम
 ऋचोक्ते प्रतिपादिता । सशरीरा गता स्वर्गं भर्तार-
 मनुवर्तिनी । कौशिकी परमोदारा प्रवृत्ता च महानदी ।
 दिव्यपुष्पोदका रम्या हिमवन्तसुपाश्रिता । लोकस्य
 हितकार्यार्थं प्रवृत्ता भगिनी मम । ततोऽहं हिम-
 वत्पार्श्वं वसानि नियतः सुखम् । भगिन्यां स्नेहसं-
 युक्तः कौशिक्यां रघुनन्दन ! । सा तु सत्यवती पुण्या

सत्ये धर्मे प्रतिष्ठिता । पतिव्रता महाभागा कौशिकी
 सरितां वरा”
 “तत्र मासं वासुदेव ! कौशिक्यां भरतर्षभ ! । अश्वमे-
 धस्य यत् पुण्यं तन्मासेनाधिगच्छति” भा० व० ८१ अ० । “कुशि-
 कस्याश्रमं गच्छेत् सर्वं पापप्रमोचनम् । कौशिकीं तत्र
 गच्छेत् महापापप्रणाशनीम् । राजस्यस्य यज्ञस्य फलं
 प्राप्नोति मानवः” तत्रैवाध्याये । “इयञ्च नदी हिमवतः
 निःसृता चम्पानगरसन्निकृष्ट उत्तरपारे गङ्गायां सङ्गतो ।
 “ततो गच्छेत् राजेन्द्र ! चम्पकारणसुत्तमम्” तत इत्युक्ते-
 स्तस्यास्तत्सन्निकृष्टत्वम् । १७यशोदाकन्यात्वे नोत्पन्नायां
 योगसायायाम् । कौशिकेन्द्रेण भगिनीत्वेन कल्प-
 नेन विष्णुना तस्यास्तनामकरणात्तथात्वं यथोक्तम्
 “तत्र त्वां शतदृक् शक्रोऽनुप्रदिष्टेन कर्मणा । अभिप्रेक्ष्य
 दिव्येन दैवतैः सह योष्यसे । तत्रैव त्वां भगिन्द्रेण
 अर्च्योऽपि स वासवः । कुशिकस्य तु गोत्रेण कौशिकी
 त्वं भविष्यसि” हरिव० ८५ अ० योगसायां प्रति विष्णुः क्तिः ।
 “आर्यां कात्यायनी, देवी कौशिकी ब्रह्मचारिणी” भा०
 हरिव० ८५ अ० । पार्वत्याः शरीरकोश(धा)त्निःसृते १८दे-
 वीभक्तिभेदे तस्य च मूर्धन्यमध्यतापीति भेदः तन्मूलं
 देवीमाहात्म्यवाक्यं तच्च कोशशब्दे दर्शितं नाट्ये २०वृत्त-
 भेदे अलङ्कारशब्दे लक्षणादिकं दृश्यम् । [तथात्वम्
 कौशिकप्रिय पु० ६त० । श्रीराजे विश्वामित्रप्रयात्तरणात्तस्य
 कौशिकफल कौशिक कोशस्य फलमस्य । नारिकेले शब्दरा०
 कौशिका स्त्री कोशएव स्वार्थे क व्यतसत्त्वम् । पानपात्रे
 चपके हेम० । [शब्दमाला श्विन्वाभितपुत्रे च
 कौशिकात्मज पु० ६त० । १९इन्द्रपुत्रे जयन्ते २०अर्जुने च
 कौशिकायनि पु० कुशिकस्यापत्यम् बा० फिज् । यजुर्वेदे-
 वंशब्राह्मणस्य ऋषिभेदे “कौशिकायनेः कौशिकायनिः”
 शत० ब्रा० १४।५।२१
 कौशिकायुध न० ६य० । इन्द्रचापे शरत्ना०
 कौशिकाराति पु० ६त० । १काके राजनि०नस्य मेचकारातिस्त्वं
 च तेन सह नित्यविरोधित्वात् । तत्कथा काकोलू-
 कशब्दे दृश्या कौशिकारप्रवृत्तयोऽप्यत्र पु०
 कौशिकिन् पु० ब० व० कौशिकेन प्रोक्तमधीयते षिनि ।।
 विश्वामित्रप्रोक्ताध्यायिषु
 कौशिकीज पु० कौशिक्या इव ओजोयस्य पृषो० सलोपः ।
 शास्वोटद्वे (सिओडा) राजनि०